

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?
- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Air Liquide Italia Spa ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-186/13)

(2013/C 207/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Air Liquide Italia Spa ym.

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten

vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ym.

(Asia C-187/13)

(2013/C 207/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ym.

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?